

Hospitalsdramaet ”Det andet offer” kan dårligt være bedre

Özlem Saglanmak er overbevisende i rollen som den erfarne hospitalslæge, Alex. Foto: Per Arnesen

MIKKEL STOLT

Filmredaktør

12.04.2025

FILM // ANMELDELSE – Zinnini Elkingtons spillefilmsdebut med blandt andre stærkt præsterende skuespillere som Özlem Saglanmak, Olaf Johannessen og Trine Dyrholm virker fuldstændigt ubesværet i den måde, den trækker tilskueren ind på. Instruktøren har ganske vist efter sigende en del læger i sin familie at trække på, men forklaringen skal snarere søges i hendes arbejde med tidligere kortfilm. Tør man håbe på en *auteur* med appel til både publikum og kritikere?

Det andet offer

Dansk drama, 2024, 92 min.

Instr. og manus: Zinnini Elkington **Medv.:** Özlem Saglanmak, Trine Dyrholm, Mathilde Arcel, Olaf Johannessen m.fl.

Premiere 10. april i over 100 biografer i hele landet, bl.a. via Filmporten

Når min mor havde set en film, hun ikke brød sig om, så sagde hun altid, at den var ”kedsommelig og uvedkommende.” Eller det har hun sagt måske én eller to gange gennem årene, og så blev det ligesom en frase i vores familie.

Men lad mig slå fast, at *Det andet offer* er præcist og i udpræget grad det modsatte. Handlingen er formidabelt spændende, nervepirrende og potentielt tæt på alle menneskers oplevelser i hospitalsvæsenet, og hvad, der i mine øjne er endnu bedre, er, at forløsningen af den – det filmiske arbejde – i lige så høj grad er fremragende og veludført.

Vi er på et hospital i Danmark, og i løbet af et døgn's tid med-oplever vi den erfarne læge Alex' arbejdsdag. Hun spilles så gennemført naturligt af Özlem Saglanmak, så man simpelthen *tror*, hun er læge, ligesom man i især den første halve time føler sig helt overbevist om, at man faktisk er tilstede på et rigtigt hospital på en almindelig dag.

Jacob Spang Olsen, Trine Dyrholm og Mathilde Arcel som den unge mand, hans mor og den pressede uddannelseslæge – før det går galt. Foto: Per Arnesen

Ikke fordi filmen har et specielt dokumentarisk udtryk – om end kameraet primært er håndholdt i denne del – men fordi det realistiske udtryk føles analyseret og derefter genskabt. For en, der primært kender sundhedssektoren fra patientsiden virker det i hvert fald meget overbevisende.

Underbemandet hospital

Der mangler en såkaldt bagvagt på en af afdelingerne, så den unge uddannelseslæge (Mathilde Arcel) står derfor med et større ansvar, end hun burde og har lyst til. Alex tilbyder sig på morgenkonferencen – som vi kender så godt fra Lars von Triers *Riget*-serier, men som altså her føles helt ægte – som *back-up*. Hun tilkaldes derfor på et tidspunkt, hvor hun ellers selv har travlt med en patient, af uddannelseslægen for at tilse en ung mand (Jacob Spang Olsen), som har lidt af hovedpine. Den unge læge har været i tvivl om symptomerne, men Alex undersøger ham og sender ham hjem.

“Hvis man kigger på instruktørens kortfilmsproduktion, så er denne vellykkede spillefilm ikke kommet ud af intet

Det skulle hun måske/måske ikke have gjort, for den unge mand falder om, før han får forladt hospitalet med sin mor (Trine Dyrholm), og så vil jeg faktisk ikke fortælle mere om handlingen, men bare konstatere, at det herfra kommer til at handle om tvivl, skyld, følelser og mellem menneskelige relationer af forskellig art.

Instruktøren Zinnini Elkington har tilsyneladende ubesværet tillagt sig evnerne til at håndtere et realistisk, filmisk drama, så man sidder med hjertet i halsen på kanten af stolen, men hvis man kigger på hendes kortfilmsproduktion, så er det ikke kommet ud af intet.

Den unge mands mor (Trine Dyrholm) er ikke tilfreds med lægen (Özlem Saglanmak). I baggrunden Iman Meskini – kendt fra tv-serien *SKAM* – som sygeplejerske. Foto: Per Arnesen

Kortfilm i bagagen

Hun er uddannet på den alternative filmuddannelse Super16, og specielt én scene i *Det andet offer* fik mig til at tænke, at dét der har jeg da set før. Som nævnt er filmen præget af et håndholdt kamera, som bevæger sig ubesværet og egentlig også upåfaldende rundt, men ind i mellem er der alligevel benyttet faste indstillinger, og især en lang, central og gribende scene består kun af én enkelt tableau-agtig indstilling.

Og ganske rigtigt er det nogenlunde samme kameraarbejde, der gør sig gældende i Elkingtons kortfilm *En flirt* (2019), som foregår på et aviskontor og hvor handlingen drejer sig om et overgreb og de deraf følgende komplikationer. Også her er den centrale scene holdt i ét langt tableau, der afbryder det ellers mobile kamera, og da det ikke er den samme fotograf – det var i kortfilmen Jonatan Mose og i *Det andet offer* er det Mia Mai Dengsø Graabæk – konkluderer jeg, at det er instruktøren selv, der bærer denne tilgang med sig. En tilgang, der accentuerer filmens etiske omdrejningspunkter.

En flirt handler som den nye spillefilm desuden også om både kvinde-, moder- og magtroller og den udforsker etiske dilemmaer, hvor intet er sort-hvidt, selvom det måske ser sådan ud og/eller burde være det?

Ikke plads til følelser

Flere gange i *Det andet offer* tales der om – blandt andet af Alex – at der ikke er tid eller råd til at føle for meget, når man er på arbejde, for de har jo et arbejde at gøre og ansvar over for patienterne. Men i Elkingtons *sci-fi*-agtige kortfilm *Gaia* (2018) bliver en ung forsker, der arbejder på en biologisk, kunstig intelligens, bedt om at fjerne netop følelser og empati fra den tænkende, følende og talende plante. Det går selvfølgelig galt, og igen er det et dilemmafyldt farvand. For det lyder jo rigtigt, når Alex siger til den unge uddannelseslæge, at der ikke er plads til følelser, men er det det? Det svarer filmen ikke entydigt på, men de medvirkende og vi får lov til at tænke over det.

Er der plads til følelser i en hektisk hverdag, hvor hensynet til patienterne bør veje tungest? Mathilde Arcel og Özlem Saglanmak er pressede, men på forskellige tidspunkter i forløbet. Foto: Per Arnesen

Og der lægges ikke skjul på, at Alex selv er mor, ligesom Trine Dyrholms karakter er det – og lige som hovedrollen i *En flirt* tvinges til at minde sig selv om, at hun udover at være en sansende kvinde også er netop mor.

I den seneste kortfilm, *Skifting* (2021), er moderskabet og dets medfølgende usikkerhed også i centrum, men her kommer der et anstrøg af tilsyneladende paranormale omstændigheder i spil, og undervejs i biografen tænkte jeg, at det måske – på trods af den samme fotograf – er den af Elkingtons kortfilm, der mindst lignede den nye spillefilm. Indtil *Det andet offers* allersidste scene, som jeg ikke vil nævne her.

“*Det andet offer* er så godt om lydefri, og der er kommet endnu mere autoritet ind i skuespillet og handlingselementerne.

Det andet offer er som nævnt præget af en udpræget grad af realisme, og det så meget, at der først optræder egentlig underlægningsmusik i det sidste kvarters tid (hvis der er noget musik inden, så var jeg simpelthen så påvirket af billeder og handling, at jeg ikke lagde mærke til det), men filmen drejer sig mod slutningen en anelse væk fra det hidtidige udtryk og det strengt realistiske.

Vi forlader for stort set første gang rigtigt Alex' subjektive synsvinkel, da hospitalspræsten har en samtale med forældrene til den unge mand, mens hun står udenfor. Overhører hun samtalen? Det burde ikke være muligt, men det fremstilles

sådan, at hun alligevel ”hører” den.

Når vi vender os mod billederne igen, så er udnyttelsen af hospitalets farverige vægge og trappeopgange i kontrast til det overvejende blågrå, kliniske læge- og sundhedsarbejde eminent udført. Det virker både som visuelle pauser og pågående provokationer for både os tilskuere og de medvirkende, og endnu engang mindede det mig om en af kortfilmene, nemlig den bevidst selvironiske ungdomsfilmsklich  (sådan ser jeg den i hvert fald), *Regnbuepigerne* fra 2017. De medvirkende i den film er for unge til at være mødre, men både pige-/kvinde-rollen og interne magtrelationer går igen, og især filmens meget farverige palette er slående.

L gen Alex fanget i – eller trøstet af – hospitalets farvesensorium af en trappegang. Foto: Mia Mai Dengsø Graabæk

Et opkog af tidligere film?

Er *Det andet offer* så bare et opkog af de tidligere kortfilm? På ingen som helst måde, nej. Kortfilm har i Danmark traditionelt været brugt til at dygtiggøre instruktører og gøre dem klar til den første spillefilm. Det skete først med ordningen Dansk Novellefilm, som siden blev afl st af New Danish Screen, som også netop er støtteordningen bag denne nye film.

Intentionen er at tage hånd om de relativt uprøvede instruktører, og har man nogle gange set en lidt for stor trang til at forme instruktører til markedet, så virker det som om, at man her – især i relation til instruktørens kortfilm – har formået at lade hende bevare og udvikle sin personlige stemme og sans for en gennemgående tematik. (Jeg ignorerer her lidt uretfærdigt, at Elkington har samarbejdet med flere forskellige manuskriptforfattere undervejs på kortfilmene.)

For der er sket en udvikling. *Det andet offer* er så godt som lydefri, der er kommet endnu mere autoritet ind i skuespillet og personinstruktionen og mindre dramaturgisk ensrettethed i handlingselementerne. De 'skurkeroller', der i nogle af kortfilmene virker lige lovligt skematiske – hverken Niels Olsens rolle i *En flirt* eller Michael Falchs i *Gaia* køber man *helt* – er med for eksempel Olaf Johannesens kirurg i den nye hospitalsfilm blevet troværdigt mangefacetterede.

Og af de nævnte årsager – måske især de sprækker i realismen, der optræder mod filmens slutning – vil jeg og forhåbentlig et stort publikum glæde mig rigtig meget til instruktørens næste film. Er der simpelthen tale om, at vi igen er blevet beriget med en sand folkelig *auteur*?

(Filmen blev set til en regulær eftermiddagsvisning på premieredagen i Skibby Kino)

Zinnini Elkingtons [kortfilm kan ses her](#) og her er der [mere POV-filmstof](#).

Det andet offer

Trine Dyrholm

Zinnini Elkington

MIKKEL STOLT

Mikkel Stolt (f. 1965), forfatter og filminstruktør, cand.phil. i filmvidenskab (1992), medstifter og medejer af Fenris Film & Multimedia ApS (1993-2021). Som instruktør har han både lavet "normale" tv-dokumentarer, undervisnings- og museumsfilm og ikke mindst en række personlige kort- og...

POV Overblik

Støt POV's arbejde som uafhængigt medie og modtag **POV Overblik** samt dagens udvalgte tophistorier alle hverdage, direkte i din postkasse.

- Et kritisk nyhedsoverblik fra ind- og udland
- Indsigt baseret på selvstændig research
- Dagens tophistorier fra POV International
- I din indbakke **alle hverdage** kl. 12.00
- Betal med **MobilePay**

For kun 25 kr. om måneden giver du POV International mulighed for at bringe uafhængig kvalitetsjournalistik.